31/12/2018

Μητροπολίτης Αιτωλίας: Πρότυπο Αγιότητος ο Μέγας Βασίλειος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Για τη ζωή και το βίο του Μεγάλου Βασιλείου ως πρότυπο αγιότητος αναφέρεται στο μήνυμά του ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς. Αναλυτικότερα επισημαίνει, “Ανέτειλε αγαπητοί νέο έτος. Η αγάπη του Τριαδικού Θεού μας προσφέρει ένα νέο έτος το οποίο θέλουμε όλοι μας να ζήσουμε με υγεία, με ευλογία, με πρόοδο και ευτυχία.

Η αγία μας Εκκλησία για να μας βοηθήση στην αξιοποίησι του χρόνου της ζωής μας, μας προσφέρει τέλεια πρότυπα, τα οποία αξιοποιώντας τον χρόνο έγιναν

αληθινά παραδείγματα προόδου, επιτυχίας και αληθινής ευτυχίας για όλους τους μεταγενεστέρους και για εμάς.
Σήμερα, πρώτη του νέου έτους, η μητέρα μας Εκκλησία προβάλει τον Άγιο και Μέγα Βασίλειο, Αρχιεπίσκοπο Καισαρείας της Καππαδοκίας.
α) Ο Μέγας Βασίλειος είναι πρότυπο φιλοπονίας και επιστήμονος.
Γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας γύρω στο 330 μ.Χ. από γονείς πλουσίους και ευπαιδεύτους. Από τα μικρά του χρόνια είχε καχεκτική κράσι και πολύ εύθραυστη υγεία. Αυτά δεν τον εμπόδισαν να ταξιδέψη στην Καισάρεια, στις φημισμένες σχολές της Κωνσταντινουπόλεως και των Αθηνών για να σπουδάση. Είχε πολύ δίψα για μάθησι. Στην Κωνσταντινούπολι γνώρισε και μαθήτευσε στον περίφημο Λιβάνιο, στον οποίο αργότερα μαθήτευσε και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Παντού με ανύστακτη επιμέλεια και φιλοπονία τρύγησε σαν μέλισσα το γλυκύ μέλι από τα ποικιλώνυμα άνθη της ελληνικής φιλοσοφίας και επιστήμης. Σπούδασε φιλοσοφία, ρητορική, αστρονομία, μαθηματικά και ιατρική. Σε ηλικία 25 ετών τελείωσε όλες τις σπουδές του.
β) Ο Μέγας Βασίλειος είναι και πρότυπο αγιότητος.
Ποιός αλήθεια μπορεί να πλησιάση την αγιότητα του Μεγάλου Βασιλείου;
«Πάντων απεμάξω τας αρετάς άγιε Βασίλειε» σημειώνει ο ιερός Υμνογράφος.
Ως φοιτητής έζησε μέσα στο περιβάλλον των φοιτητών, οι οποίοι εξαντλούσαν τα ενδιαφέροντά τους στην εύκολη, την κοσμική διασκέδασι, στη διαφθορά και την ακολασία. Παρά ταύτα έμεινε απείραστος, αμόλυντος, εδραίος, αμετακίνητος, αδαμάντινος. Τόσο αντιδρούσε στις προκλήσεις της αμαρτίας, ώστε θέλησε να εγκαταλείψη και τις αγαπημένες σπουδές του για να μη μολυνθή. Τον συγκράτησε όμως ο συμφοιτητής και γνήσιος φίλος του, ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος.
Ας το προσέξουμε αγαπητοί. Αυτή η ωραία ψυχή, η αστραφτερή διάνοια, αυτή η ευαίσθητη καρδιά δεν θέλησε να υποδουλωθή στις χωματένιες επιδιώξεις του κόσμου. Η καρδιά του είχε δοθή στον Σωτήρα Χριστό.
Ταξίδευσε στα μεγάλα κέντρα του μοναχισμού, Αίγυπτο, Παλαιστίνη, Συρία, Μεσοποταμία για να γνωρίση αγίους, να τους μιμηθή, αλλά και να μάθη τους κανόνες της αληθινής μοναχικής πολιτείας.
Ήλθε στη συνέχεια στην ερημία του Πόντου. Έγινε μοναχός και ασκήτευσε σκληρά πέντε ολόκληρα χρόνια. Εκεί στην έρημο του Πόντου, με βοηθό την ησυχία, ωρίμασε η μεγάλη του αγάπη προς τον Χριστό. Αυτή η αγάπη τον έκανε να γράψη: «Θείου κάλλους, υπάρχει ερασμιώτερον; ».
Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης αναφέρει ότι όταν προσευχόταν ο Μέγας Βασίλειος, μέσα στην ησυχία της νύχτας, «έλαμψις αυτώ φωτός γίνεται, άϋλον δε τι το φως εκείνο, θεία δυνάμει καταφωτίζον το οίκημα».
Οπλισμένος με αγιότητα βίου και ορθόδοξο καθαρό φρόνημα, προσκαλείται από την Εκκλησία να προσφέρη τον εαυτό του στον αγώνα και την διακονία της. Και

ως αρχιεπίσκοπος Καισαρείας, ο Μέγας Βασίλειος λάμπει και διδάσκει και ομολογεί την ορθόδοξο αλήθεια, μένει αταλάντευτος, θυσιάζεται για τη δόξα του Κυρίου και τη σωτηρία των χριστιανών.

γ) Ο Μέγας Βασίλειος και ως κοινωνικός εργάτης και διάκονος είναι μοναδικό πρότυπο.

Η καρδιά του αδιάκοπα χτυπούσε με πόνο για τους αδελφούς που δοκιμάζονταν από ασθένεια και πτωχεία, για τα ορφανά, τις χήρες, τους γέροντες, τους απόκληρους. Η πρώτη του φροντίδα ήταν η βοήθεια των αδυνάτων.

Αυτή η αγάπη του, η ανησυχία, η φροντίδα του για τους φτωχούς, τους αδυνάτους, τους ασθενείς, χάρισε την περίφημη και ανεπανάληπτη «Βασιλειάδα».

Εκεί, ο Μέγας Βασίλειος σπορπούσε αναψυχή, παρηγορία, θεραπεία, συμπαράστασι και χαρά με τα πτωχοκομεία, τα νοσηλευτήρια, τους ξενώνες, τα γηροκομεία και τα ορφανοτροφεία της Βασιλειάδας. Κανείς δεν μπόρεσε να οργανώση μία άλλη Βασιλειάδα σαν αυτή του Αγίου Βασιλείου.

Και να σκεφθή κανείς ότι ο Μέγας Βασίλειος δεν ήταν ένας διευθυντής ενός πολυμόρφου ιδρύματος, αλλά ο υπηρέτης, ο διάκονος, ο νοσηλευτής, αυτός που Αρχιεπίσκοπος ων, καθάριζε τους λεπρούς και τους γέροντες, έμενε μαζί τους για να τους παρηγορή και τους νοσηλεύη, κοιμόταν ανάμεσα στους νοσηλευομένους, όπου υπήρχε κενό κρεβάτι.

Ποιός κοινωνικός εργάτης μπορεί να συγκριθή με τον μεγάλο ανάργυρο και κοινωνικό διάκονο Άγιο Βασίλειο;

Αγαπητοί,
το νέο έτος οφείλουμε να το ζήσουμε με συνέπεια. Να αξιοποιήσουμε τον χρόνο της ζωής μας, να αφήσουμε τη ραθυμία, να αγαπήσουμε την φιλοπονία, να επιμεληθούμε με σοβαρότητα τον προσωπικό μας αγιασμό, να καλλιεργήσουμε την αγάπη και την βοήθεια των αδελφών μας που δοκιμάζονται.
Χρειαζόμαστε πρότυπα τα οποία θα μας εμπνέουν. Ο κόσμος μας σήμερα, που εν πολλοίς ζη χωρίς Χριστό, δεν έχει να μας δώση αληθινά πρότυπα. Χωρίς Χριστό πρότυπα πραγματικά δεν υπάρχουν.
Έχει η Εκκλησία μας πανάξια πρότυπα. Μας χαρίζει σήμερα τον Μέγα Βασίλειο. Ας θελήσουμε να γνωρίσουμε καλύτερα όλες τις πτυχές της ζωής του και της προσφοράς του.
Ιδιαιτέρως ας θελήσουμε να τον γνωρίσουμε στα παιδιά μας, στους νέους και στις νέες. Ας βοηθήσουμε τα παιδιά μας να μάθουν ότι ο άγιος Βασίλειος δεν είναι ένας φανταστικός, παχουλός γέροντας, που μοιράζει δώρα και παιχνίδια, αλλά ένας πανεπιστήμων, ένας άγιος με ακτινοβολία παγκόσμια, ένας κοινωνικός εργάτης που θυσίασε τη ζωή του για την ορθόδοξο Εκκλησία και τον συνάνθρωπο.
Αν τα παιδιά μας κι εμείς έχουμε στη ζωή μας τέτοια πρότυπα θα ανορθώσουμε τον εαυτό μας, την οικογένειά μας, την νεότητα, το Έθνος μας. Αμήν”.